

BS USARB

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți

PERPESSICIUS

„Tăbăcit de suferință”

125 de ani de la naștere

***Moare toamna în petale de cicori,
Mor pe-ncetul și cicorile-n vâlcea,
Fâlfâie-n răstimpuri sumbrul crep de ciori
Peste câmpul gol și peste viața mea...***

Perpessicius „Brancardier”

TABEL CRONOLOGIC

Perpessicius - Dumitru S. Panaitescu a fost un istoric și critic literar, folclorist, eseist și poet român, traducător, cercetător și editor al operei eminesciene, membru titular al Academiei Române.

1891, 21 octombrie, s-a născut, la Brăila, Dumitru S. Panaitescu, ce va fi consacrat în literatura română sub pseudonimul *Perpessicius*.

1902 – absolvind școala primară, devine elev al liceului „Nicolae Bălcescu” din Brăila.

1910 – absolvește liceul „N. Bălcescu” din Brăila. Devine student al Facultății de litere din București, la secția de filologie modernă. Audiază cursurile lui O. Densusianu, Nicolae Iorga, Ion Bianu, Ion Bogdan, Mihail Dragomirescu.

1911 – își face debutul publicistic cu schița „*Omida. Din lumea celor care se târăsc*”. Schița, semnată cu pseudonimul Victor Pribeagu, a apărut în revista *Flori de câmp*.

1913 – debutează ca poet, cu poezia „*Reminiscenta*”, în revista *Versuri și proza*, semnată cu pseudonimul D. Pandara.

1915 – luându-și licența în litere, obține mai întâi un post de funcționar la Biblioteca Academiei, lucrând la întocmirea catalogului, sub conducerea eminentului bibliograf Al. Sadi-Ionescu. Intră în școala de ofițeri de rezervă din Dealul Spirei. În revista *Cronica* publică poezia „*Ad provincials, meum in Gretchen amorem, spernentes*”, semnând pentru prima dată cu pseudonimul **Perpessicius**.

1916 – la intrarea României în război, e trimis, cu Regimentul 38 Infanterie-Brăila, pe frontul de sud, în Dobrogea. La 13 octombrie cade rănit grav, la mâna dreapta. Transportat din spital în spital, ajunge la Botoșani, unde medicul francez Dufrière îi salvează mâna de la amputare, prin rezecția cotului.

1919 – își ia examenul de capacitate, ca profesor de limba și literatura română. În toamna este numit profesor la liceul „Moise Nicoara“ din Arad. Inaugurează, în ziarul *Românul* din Arad, rubrica *Săptămâna bibliografică*, proiectată a fi „un îndreptar al cetitului românesc”.

1925 – apare primul volum din „*Antologia poezilor de azi*”, alcătuit împreună cu Ion Pillat. Tipărește, la Arad, volumul „*Repertoriu critic*”.

1926 – tipărește primul său volum de versuri, „*Scut și targă*”.

1929 – își începe colaborarea la Radio, la numai câteva luni de la înființarea postului național de emisie, care a avut loc la 1 noiembrie 1928.

1933 – luând inițiativa de a tipări o ediție integrală a operei lui Eminescu, editorul Ciornei încredințează această nobilă misiune lui Perpessicius.

1938 – tipărește volumul „*De la Chateaubriand la Mallarmé*”, subintitulat „antologie de critică literară franceză”.

1939 – cu prilejul semicentenarului morții lui Eminescu, vede lumina tiparului primul volum al monumentalei ediții critice de Opere, îngrijită de Perpessicius. Timp de 24 de ani (1939-1963) publică 6 volume de „Opere” de M. Eminescu.

1940 – publică volumul „*Dictando divers*”. Obține *Premiul național pentru literatură*.

1948 – este ales membru corespondent al Academiei Române. Face parte din comitetul de direcție al revistei *Viața românească*.

1951 – este numit șef de secție la *Institutul de istorie literară și folclor* al Academiei.

1954 – laureat al *Premiului de Stat* pentru editarea *Operele* lui M. Eminescu.

1955 – este ales membru titular al Academiei.

1957 – este numit director general al Bibliotecii Academiei. Tipărește volumul „Mențiuni de istoriografie literară și folclor”. Pune bazele Muzeului Literaturii Române, în calitate de director.

1970 – apare volumul „*Memorial de ziaristică*”. Întemeiază și conduce revista *Manuscriptum* a Muzeului Literaturii Române.

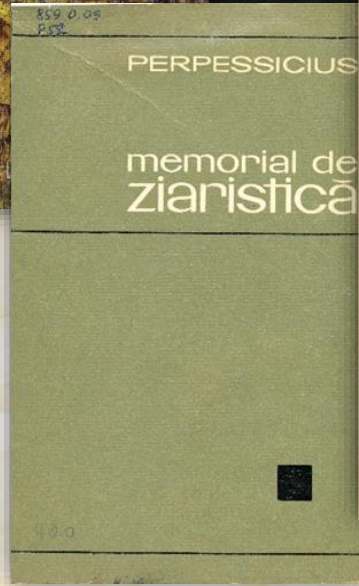
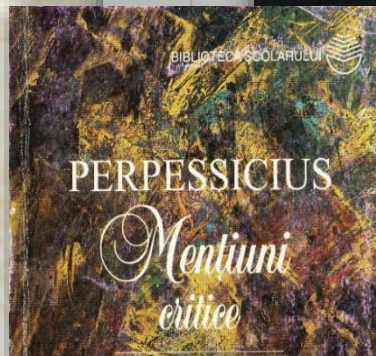
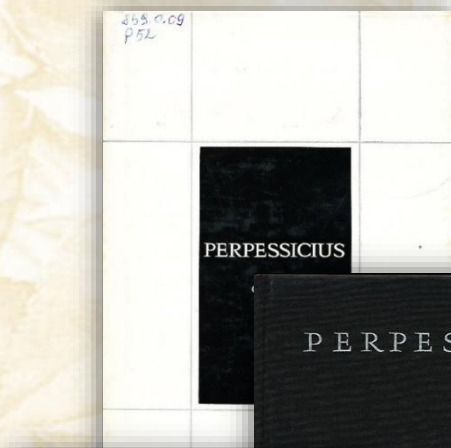
1971 – se publică volumul „*Lecturi intermitente*”.
29 martie Perpessicius se stinge din viață.

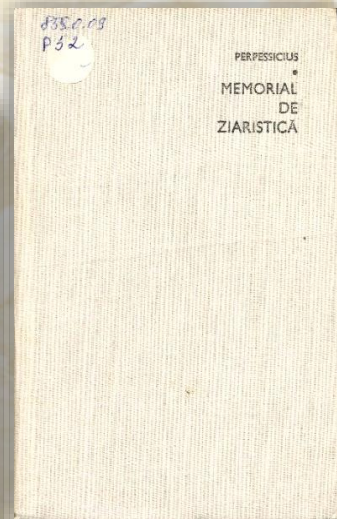
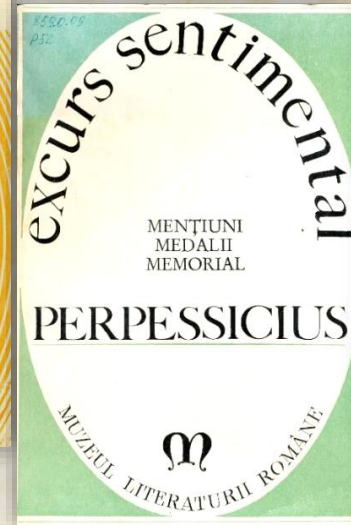
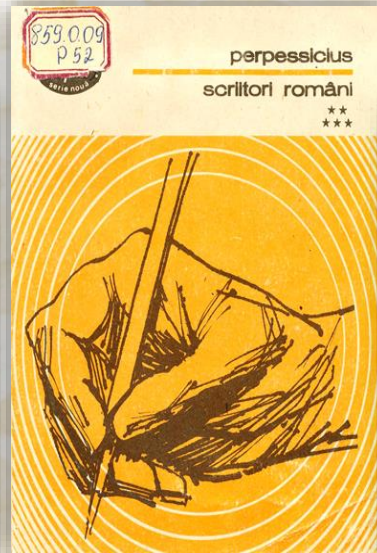
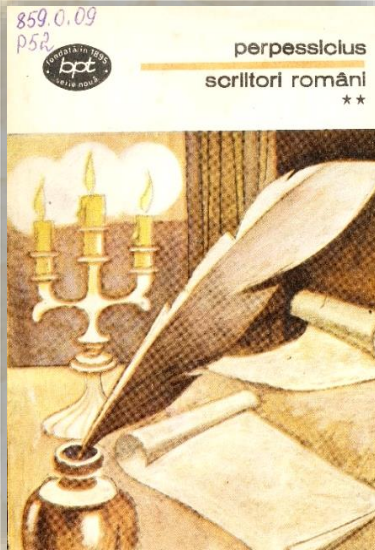
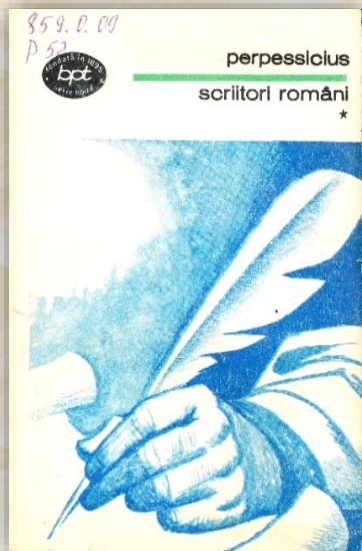
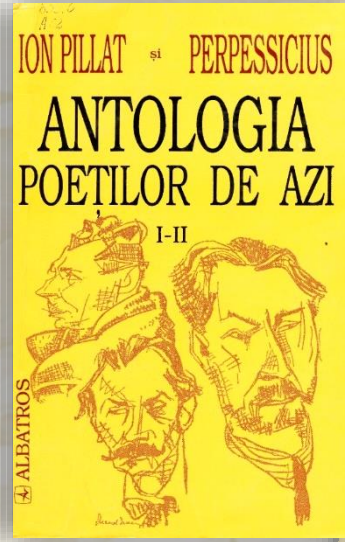
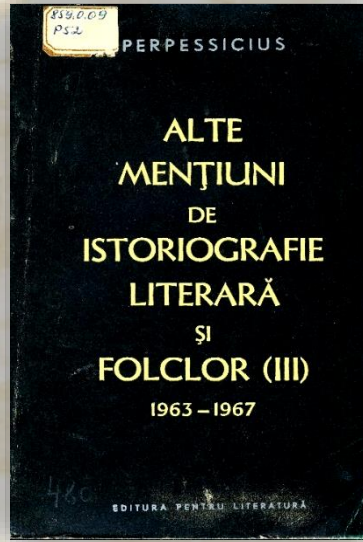
OPERA

„Imaginea personalității lui **Perpessicius**, așa cum s-a conturat în ultima jumătate de secol și cum s-a transmis posterității, este aceea a unui cărturar și creator polivalent. În îndelungata și rodnică sa activitate literară, desfășurată timp de șase decenii, și-a dobândit un binemeritat prestigiu nu numai ca critic și istoric literar, ci și ca poet, prozator liric, publicist, memorialist și traducător”.

Teodor Vârgolici

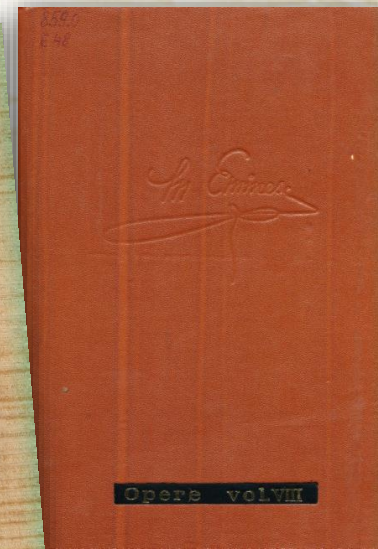
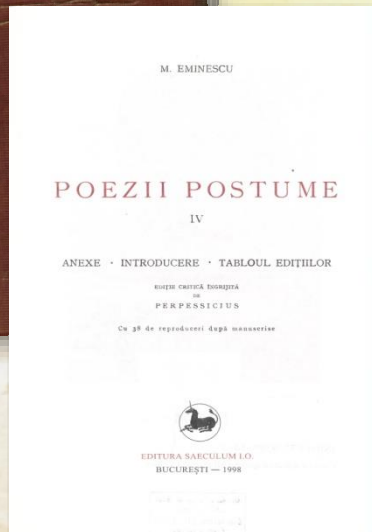
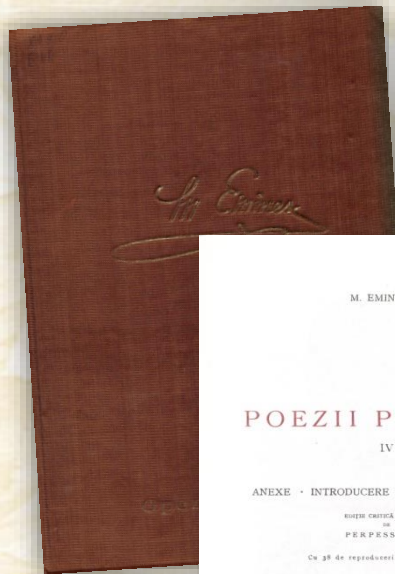
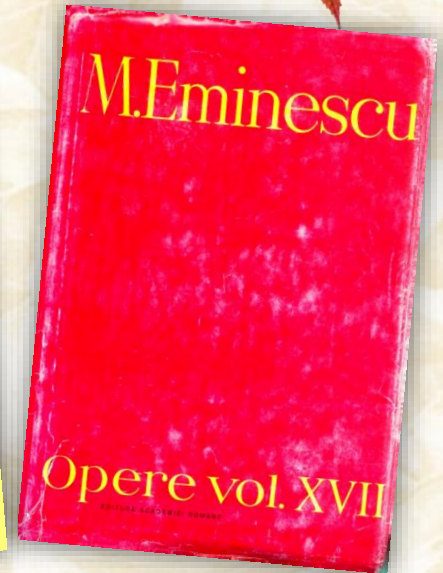
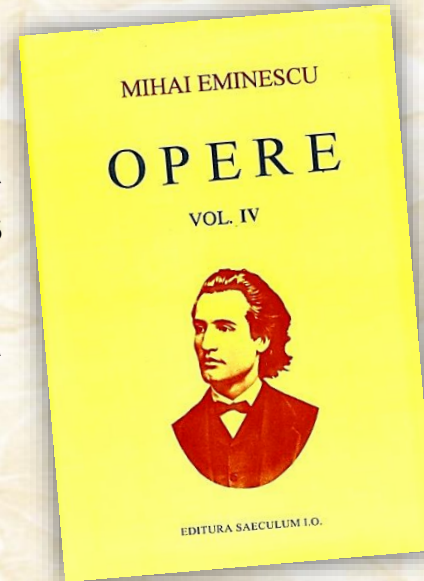

EDITOR, COORDONATOR, REDACTOR, SELECȚIE, STUDIU INTRODUCȚIV

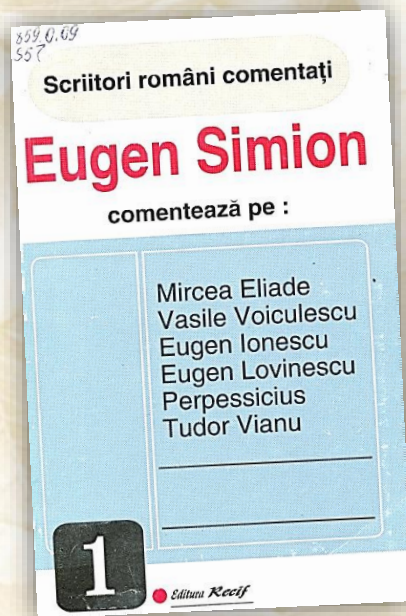
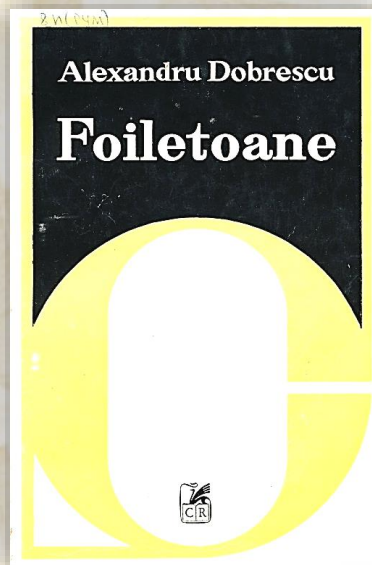
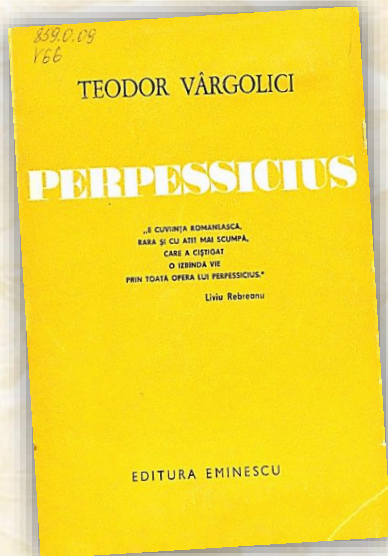

În anul 1954 Perpessicius obține Premiul de Stat pentru elaborarea ediției critice a operelor lui Eminescu. Perpessicius depune o muncă asiduă dar, din păcate, condițiile și sănătatea nu i-au îngăduit să încheie acest proiect.

REFERINȚE CRITICE

859.0
V52

VASILE NETEA

INTERVIURI LITERARE

„Mereu în căutare de „frumusețe”, pe care să le încredințeze și semenilor săi, Perpessicius a rămas în memoria celor ce se îndeletnicesc cu cetitul cărților drept savantul remarcabil, drept Cărturarul de cea mai pură alcătuire și, oricum, unul din marile spirite ce s-au ilustrat în cultura românească a veacului pe care îl trăim.”

Ion Șeuleanu

811 (Prm)
I-98

George Ivașcu

confruntări literare

859.0.08
Z.13

MIRCEA ZACIU

COLAJE

859.0.04
0-11

Ion Oarcăsu

◆ OGLINZI
PARALELE

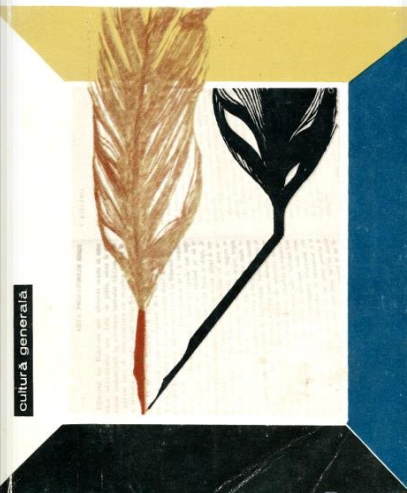
859.0.09
V54

tudor vianu

arta prozatorilor români

**

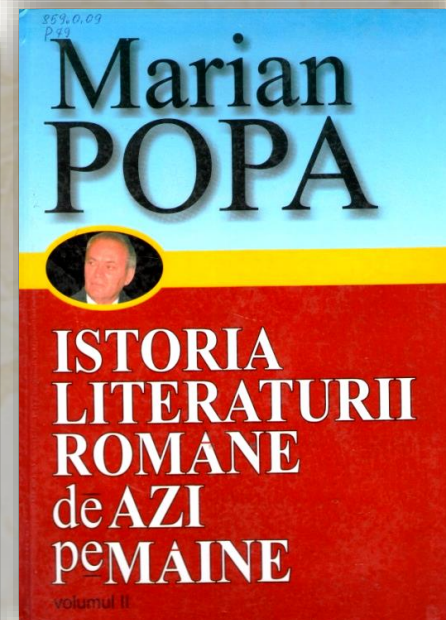
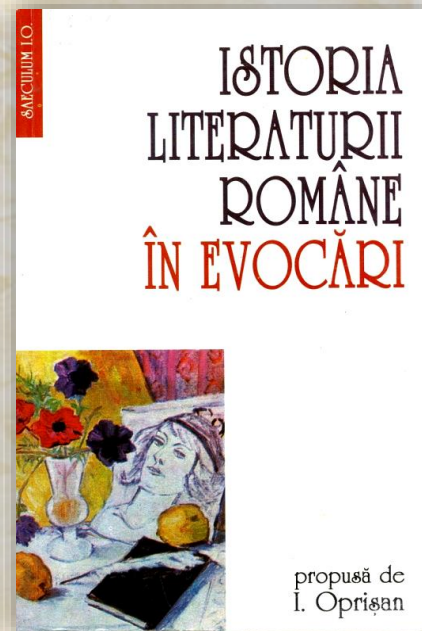
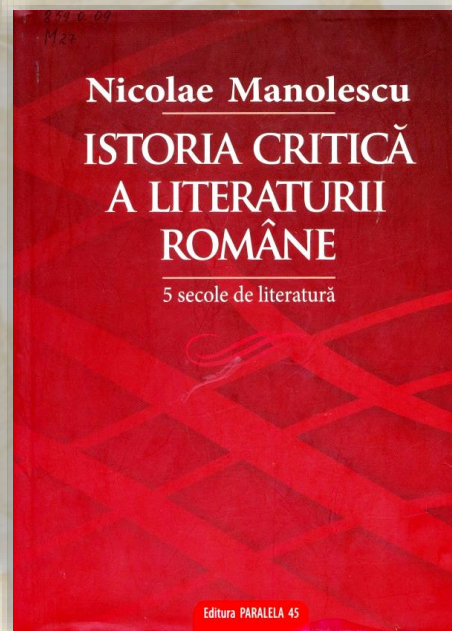
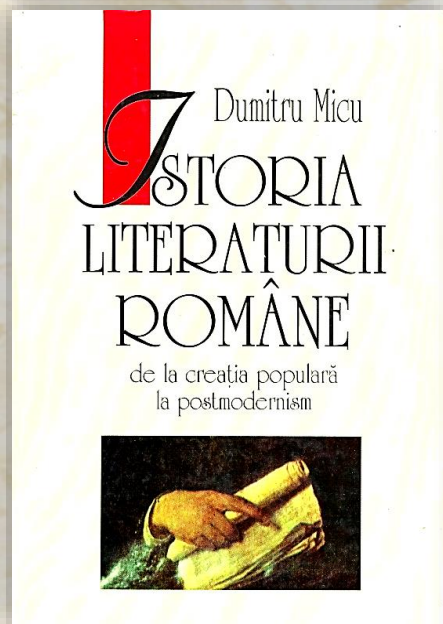
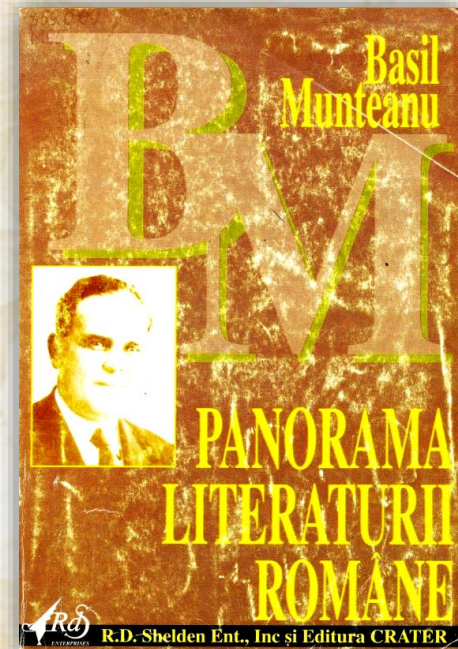
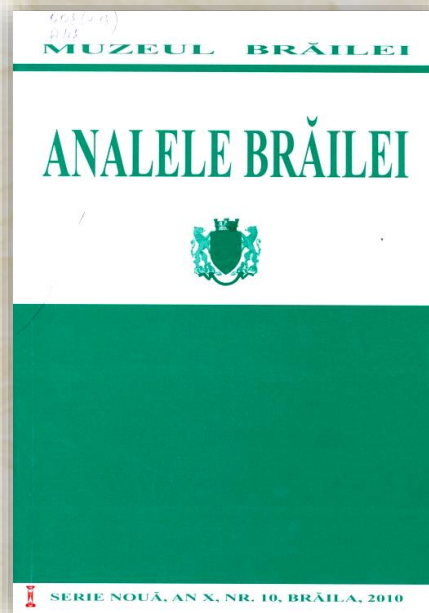
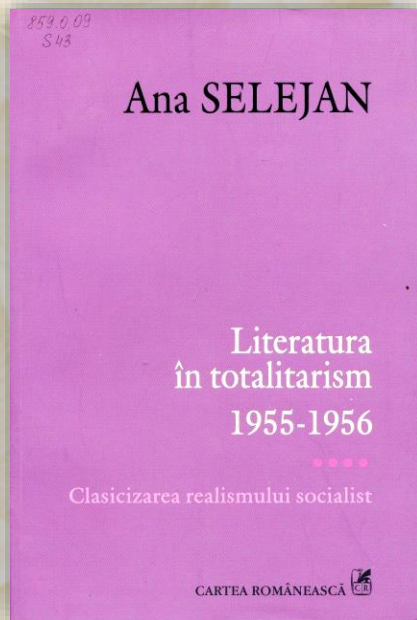
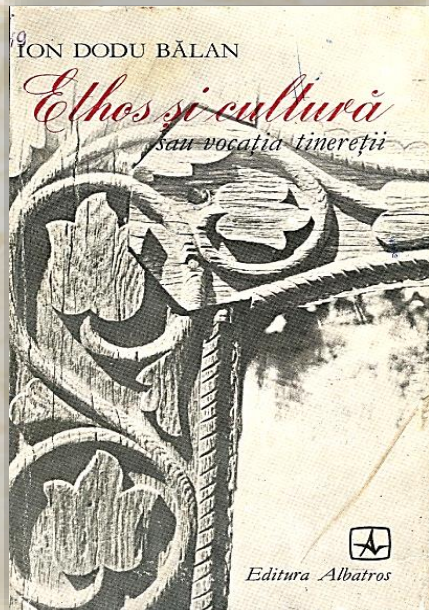

cultura generală

ION DODU BĂLAN

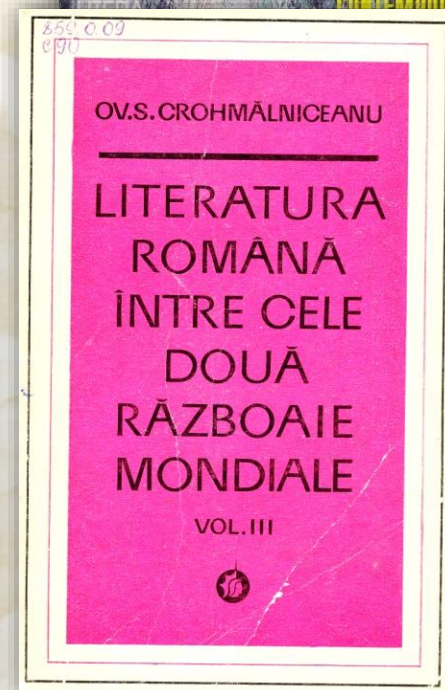
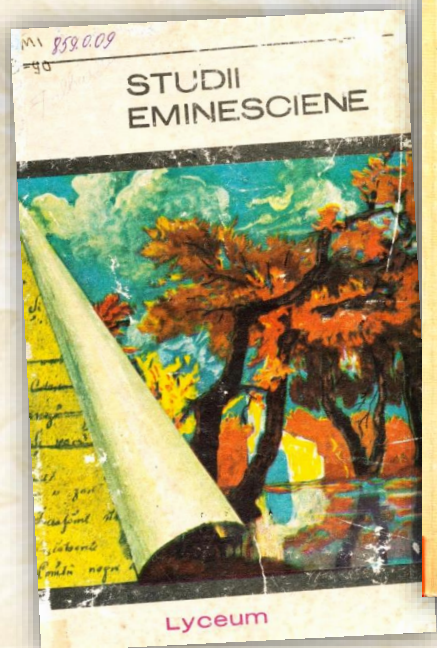
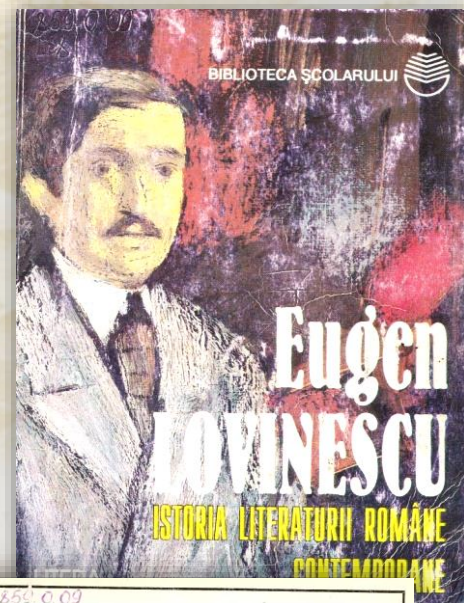
condiția creației
portrete

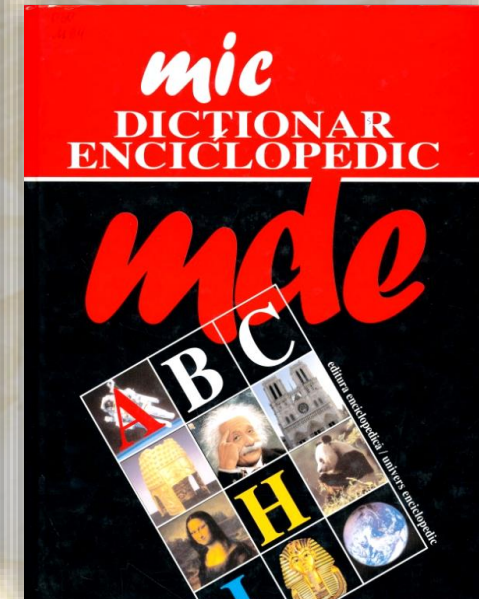
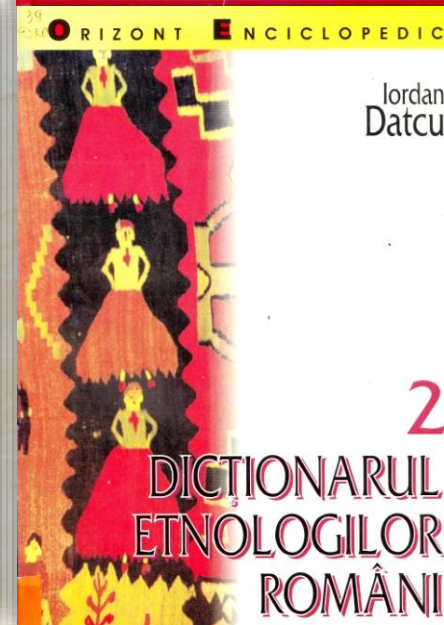
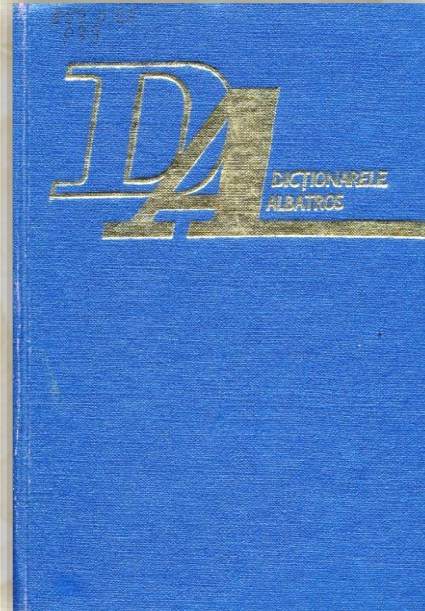
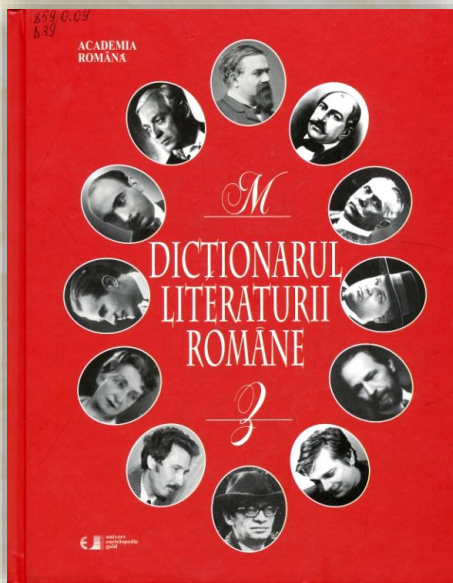
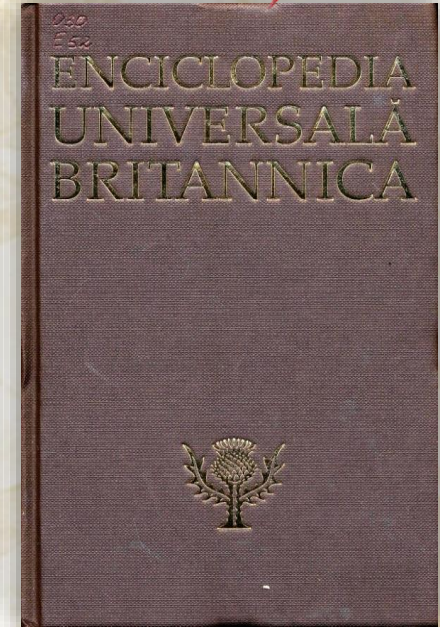
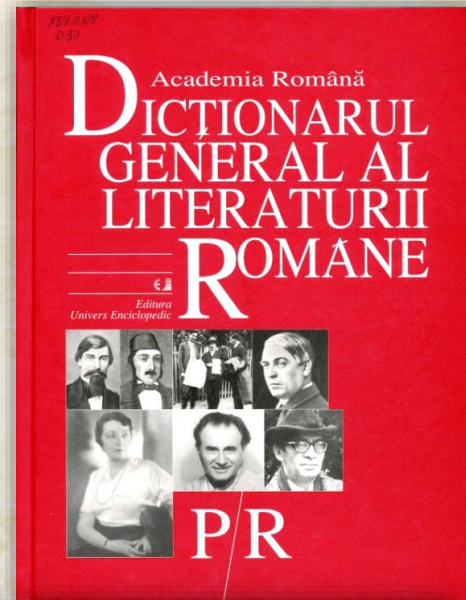
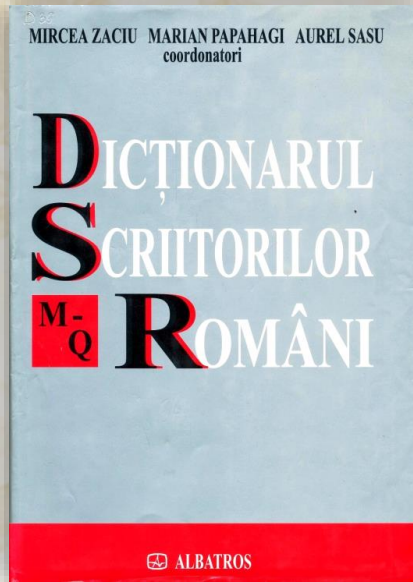
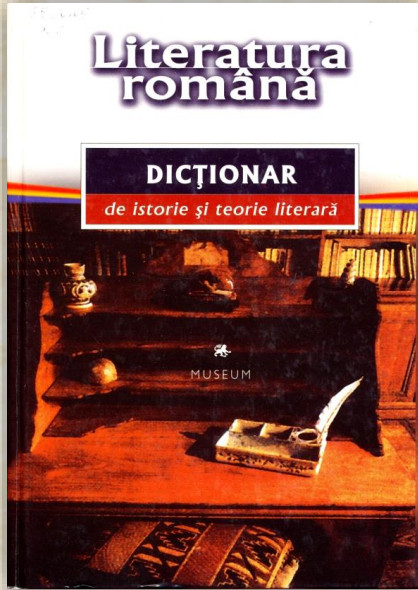

„Perpessicius a avut un singur ideal: cultul cărții, iar viața lui, așa cum o arată și numele, a fost o lungă și grea suferință (și bucurie) în preajma cărții și pentru carte. El este criticul român care ne-a învățat pentru întâia oară ce înseamnă cu adevărat „farmecul manuscriselor”, ce înseamnă pasiunea nobilă și generoasă de a te jertfi pentru a scoate din întuneric întinse oaze de delicii estetice, cu prețul greu al luminii propriilor ochi.”

Mircea Popa

PREZENȚE ÎN SURSE DE REFERINȚE

PREZENȚE ÎN CALENDARUL NAȚIONAL

PERPESSICIUS (DIMITRIE S. PANAITESCU)

1891—1971

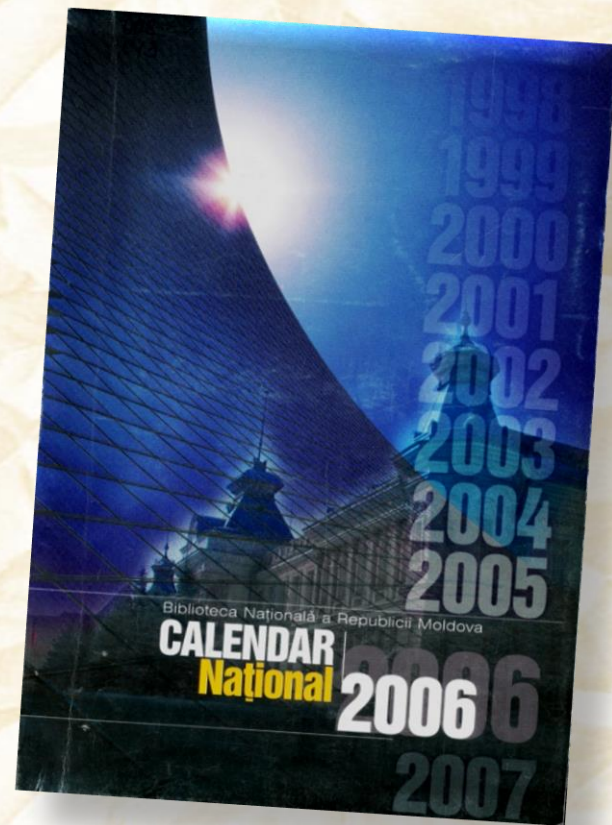
Critic literar (eminescolog), poet, folclorist, istoriograf și lingvist, traducător și profesor român. Născut la 21 oct. 1891, la Brăila într-o familie de muncitori. Se stinge din viață la 29 mart. 1971.

Studii gimnaziale și liceale la Brăila (1902-1910), apoi urmează cursurile Facultății de Litere și Filosofie la București, luându-și licența în filologie romanică (1914). Îi urmează ulterior angajată ca funcționar la Biblioteca Academiei Române (1915-1919).

În 1915 a fost mobilizat, participând la campania din anul 1916; rănit, a rămas invalid pentru tot restul vieții. În 1919 a fost numit profesor titular provizoriu la Laboratorul de Limbă Română la Liceul „Moise Nicoară” din Arad (1919), s-a transferat apoi la Liceul Militar din Târgu-Mureș. Între 1920 și 1922 a fost profesor la Școala Normală din Brăila, după care a revenit la București, ca profesor la Liceul „Matei Basarab”. Debutează publicistic cu o schiță în revista brăileană „Flori de câmp” (1911).

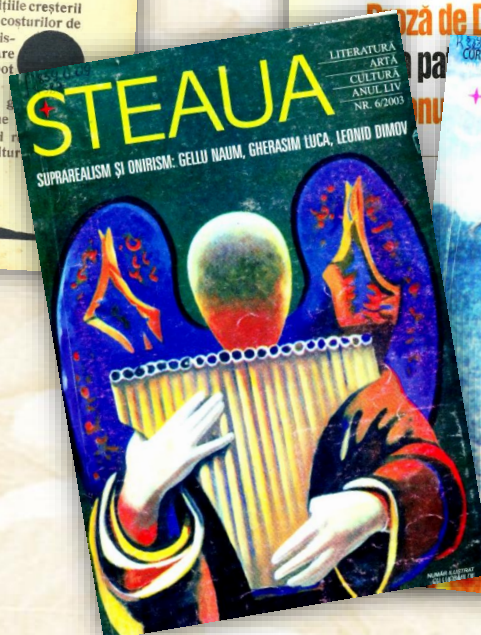
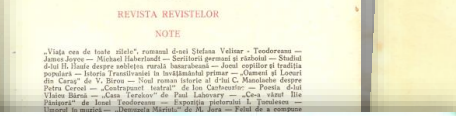
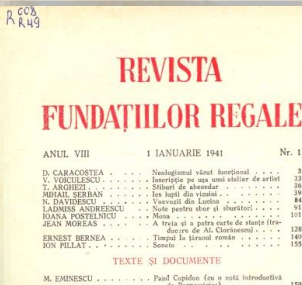
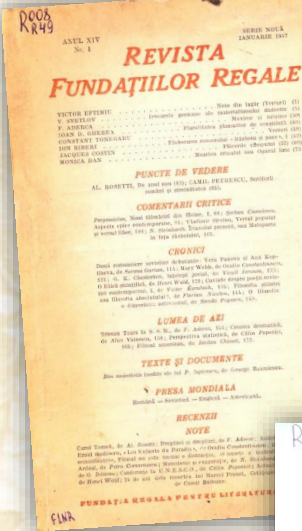
Între 1922 și 1924 a colaborat la revistele „Cugetul românesc”, „Flacăra”, „Hiena”, „Ideea europeană”, „România nouă”, „Săptămâna muncii intelectuale și artistice”, „Spre ziuă” (unde i-au apărut primele „Mențiuni critice”). A condus săptămânalul „Universul literar” (1925-1927). Între 1934-1938 a ținut cronică literară la Radio București. A fost șef de secție la Institutul de Istorie Literară și Folclor (1951-1954); director general al Bibliotecii Academiei Române (1957), director al Muzeului Literaturii Române (1957-1970) și director-fondator al revistei „Manuscriptum” (1970).

A desfășurat o bogată activitate gazetărească: a participat la redactarea „Buletinului cărții”, inițiat de Em. Bucuță și a „Mișcării literare”; a colaborat la publicațiile timpului. A publicat volumele: „Repertoriu critic” (1925), „Antologia poezilor de azi” (2 vol., 1925, 1928), „Mențiuni critice” (5 vol., 1928-1946), „Dictando divers” (1940), „Jurnal de lector” (1944), „Mențiuni de istoriografie literară și folclor” (3 vol., 1957-1967),

COLABORARE CU PUBLICAȚII PERIODICE

În timpul vieții Perpessicius a colaborat cu mai multe reviste literare: **Cuvântul**, **Lumea**, **Universul literar**, **România**, **Revista Fundațiilor Regale**, **Letopiseții**, **Neamul românesc**, **Cartea vremii**, **Flacăra**, **Gândirea**, **Cugetul românesc**, **Ideea europeană**, **Gazeta literară**, **Contemporanul**, **Viața românească**, **România literară**, **Steaua**, **Lucefărul**; a fost director general al revistei **Manuscriptum**.

„Lansată în anul 1970 de către Dumitru Panaitescu-Perpessicius, revista „**Manuscriptum**” este unica în peisajul literar european (și poate chiar în lume). Omul care a înființat Muzeul Literaturii Române s-a simțit dator să împărtășească și altora comorile pe care le avea în custodie. De ce este unică această publicație? Pentru că în ea sunt tipărite numai opere necunoscute, nepublicate.”

Radu Băieșu

PREZENȚE ÎN INTERNET

PERPESSICIUS
PERPESSICIUS - biografie - (opera si scrierile)
(pseud. lui Dumitru Panaitescu), n. 21 oct. 1891, Braila - m. 29 mart. 1971, Bucuresti.

Critic, istoric literar si poet.
Fiul muncitorului Stefan Panaitescu si al Elisabetei (n. Daraban).

Scoala primara (1898-1902) si Liceul "N. Balcescu" (1902-1910) in orasul natal (baccalaureat, 1910). Debutarea cu poezia Reminiscenta sub pseud. D. Pandara, in rev. Versuri si proza a lui I. M. Rascu si cu schita Omida. Din lumea celor care se tarasc, sub pseud. Victor Prileagiu, in rev. Flori de camp din Braila (1911). Sermeaza prima ora cu pseud. Perpessicius in rev. Cronica (1915). Licentiat in filologie romana si romana al Univ. din Bucuresti (1914). Functionar la Biblioteca Acad. Romane (1915-1919). La intrarea Romaniei in prima conflagratie, pleaca pe frontul Dobrogean si este grav ranit (1916), ramanand pentru toata viata infirm. Dupa razboi, prof. de lb. romana la licee din Arad, Tg. Mures, Braila, Bucuresti (unde va functiona, la "Matei Basarab", fara intrerupere, din 1929 pana in 1951). Colaboreaza la principalele rev. ale epocii: Flacara, Spre ziu, Miscarea literara, Guguțul românesc, Ideea europeana, Romania noua, Revista Fundațiilor Regale s. a. Conduce Universul Literar, (1925-1927), intra in redactia Cuvantului (1927-1933) si detine timp de multi ani cronica literara la "Radio Bucuresti" (1934-1938). Adunate intr-o prima culegere, Raporturi critice (1925), urmate de "Seriiile" de Menturii critice (1928-1945), foloanțele sale critice umarasc cu maxima fidelitate micarea literara interbelica. Ca poet se afirma in doua voci: Scut si tara (1926) si Itinerar sentimental (1931). Admirabil cunoscator al spatilor literare moderne, intocmeste impreuna cu L. Păuș Antologia poezilor de azi, I - 1925, II - 1928. Din 1933 incepe munca menisa de editare a Operelor la I. E. Empulescu, din care va publica voi. I (1939), II (1943), III (1944), IV (1952), V (1958), VI (1963), unsoiri in conditi extrem de dificile. Membru corespondent (1945) si membru titular al Acad. (1956). Director general al Bibl. Acad. (1957) si director al Muzeului Literarului Romane (1957-1971). Colab. la diverse rev. postbelice sunt stranse in seria de alte menturii de istorografie literara si folclor (1961-1967), precum si in voi. Lecturi intermitente (1971). Incepe editarea Operelor ("ed. de autor"), din care supravegheaza voi. I (1966), II (1967) si III (1971). Critic dublat de un fin erudit, fara pedanterie, adaptat al unui sti "artist" in analiza operelor, **PERPESSICIUS** lasa lasa impresia de un spirit bonom, generos si judicator, afirmand totuși "la o lectura mai atenta" sub fraza baroca, aprecieri acide, rostite inca cu o mare autoritate. Pseud. **PERPESSICIUS** (1915-1919). Pseud. **PERPESSICIUS** (1915-1919).

<http://www.atorii.com/>

România literară

Revista editată de: **USR**
Uniunea Scriitorilor din România
Cu sprijinul Ministerului Culturii

Acasa | Actualitatea | Literatura | Interviuurile RL | Eveniment | Arte | Meridiane | Ochiul magic

**JE EST UN ALTREI:
Jurnalul lui Perpessicius - Necunoscutul din strada Eminescu**

Perpessicius face parte din categoria numelor estimate de toată lumea și neglijate de toți pentru că nu stîmcesc controverse. I se recunosc politicos mintele, atunci cînd împrejurarea o cere și este lăsat fără regrete în grija specialiștilor, nici aceasta excesivă de altfel. În timp ce în jurul lui Călinescu, spre exemplu, spiritele se încing și articolele se aprind unul de altul, ca țigările, postentatea lui Perpessicius se rezumă la variațiuni pe două teme: editorial lui Eminescu și ...restul (istoricul literar: prea generos, criticul: prea artist, poetul: prea erudit). O serie de amănunțite biografice dînduă bine știute par să se steargă unul dte unul din memoria literară contemporană. Metamorfoza onomastică a criticului e de-a dreptul urmușiană, oscilînd între tragic și denzonzo: Dimitrie Panait, Dumitru Panaitescu, apoi, sub oblăduirea lui Galaction și Arghezi, Perpessicius, în scoala Mitig, în scrierile Meșcă, în proiectiile de roman autobiografic: Mototolea sau Pentapoli; la o extremitate bifidul Mitig, mototolul, la cealaltă Perpessicius, nume straniu, grav, pe care Mircea Vukobratovic îl explică de la "Incertacut". Pe fîngș civilul literar, în anii interbelici îl avea și famă de erou de război: rînit de un glonte, este adresat la bratul drept (rezecca cotului) și reinviată să scur cu mîna stîngă, de unde caligrafia lui specială și înclinată spre stînga. Adresa editorilor operei lui Eminescu, printr-o potrivire a destinului str. Eminescu 122, e poate marcată de una dintre acele plăci comemorative spre care nimeni nu-și ridică privirea.
De culesul România literară (nr. 49-1991) a publicat o extraordinară istorie comisată de C.D. Zeletin. Veziți sau dragă.

<http://www.romlit.ro/perpessicius>

DIRECȚIA Județeană pentru Cultură și Patrimoniu Național Braila

Prima pagină - Noutăți

DUMITRU PANAITESCU PERPESSICIUS - 120 de ani de la naștere

Criticul, istoricul literar și poetul D.P. Perpessicius pe care, criticul literar O.C. **Crohmălticeanu** l-a numit "decanul criticii noastre folioaniste, între cele două războaie mondiale", s-a născut la Braila în 21 octombrie 1891, ca al doilea fiu al lui Ștefan Panait, muncitor, originar din Ianina, și al Elisabetei Panait, născută Daraban, originară din Cucora (Putna).

În anul 1898 a fost înscris în clasa întâi la Școala primară nr. 4 din Braila, pe care a absolvit-o în 1902 urmînd apoi cursurile Liceului "Nicolae Balcescu" unde, pînă la absolvire, este secretar general al Societății Culturale a elevilor, „Avântul”.

În vara anului 1909, petrecîndu-și vacanța la Mînaștea Agapia , face cunoștință

Și, se împrietenește cu Tina Dima, student al lui Ovid Densusianu, la Facultatea de Litere din București. Perpessicius, în anul 1910 devine student al Facultății de Litere - secția de Filologie modernă și, în primul an de facultate lucrează ca pedagog la pensional Schevitz-Thiere. Pe durata facultății participă la cursurile ținute de Ovid Densusianu, Nicolae Iorga, Ion Biarni, Ion Bogdan, Mihail Dragomirescu.

În anul al treilea de facultate primește o bursă hnară în urma unui concurs, iar cu sprijinul și recomandarea lui Ion Biarni, devine mediatorul nepoților lui Ion Gălca. Se va căsători cu Alice Paleologu, o colegă de facultate în anul 1914, an în care obține licența în Filologie romanică la Universitatea din București.

<http://www.braila.djc.ro/>

Acasa / Personalitati brailene / D.P. Perpessicius - Poet, critic literar, pasionat al operei eminesciene

D.P. Perpessicius - Poet, critic literar, pasionat al operei eminesciene

Dumitru S. Panaitescu - Perpessicius (n. 21 octombrie 1891, d. 29 martie 1971, Bucuresti) istoric si critic literar, folclorist, eseist si poet, creator al si editor pasionat al operei eminesciene, s-a nascut la Braila, ca al doilea fu al lui Ștefan Panait și al Elisabetei Panait, în anul 1891. În 1898 a fost înscris în clasa întâi la școala primara numărul 4 din Braila, pe care a absolvit-o în anul 1902.

Dupa absolvirea școlii, Perpessicius devine elev al Liceului „Nicolae Balcescu” din Braila. Examenul de bacalaureat l-a sustinut în 1910, iar în toamna aceluiași an se înscrie la Facultatea de Filosofie și Litere din Bucuresti, la secția de Filologie moderna. În primul an de studenție a lucrat ca pedagog la pensional Schevitz-Thiere, având sarcina de a impartii elevilor mancarca.

Dupa terminarea facultatii, în anul 1914, obține o licență în filologie romana și romanică, și se casatoreste cu o colega lui de facultate, Alice Paleologu.

Debutarea inca din anii facultatii, cu schita "Omida", „Din lumea celor care se tarasc”, semnata Victor Prileagiu și aparuta în revista braileana Flori de camp la 20 Iulie 1911, urmate mai tarziu de poezia "Reminiscenta", publicata în aprilie 1913, în „Versuri și proza”, unde pseudonimul folosit este D. Pandara. Semnarea sub numele de D. Pandara, reprezinta un fel de anagrama compusa din initiala prenumelui sau și din începutul numelui de familie al tatalui sau, Panait, și al mamei, Daraban).

Îsi ia licența în anul 1914 și obține un post de functionar la Biblioteca Academiei Romane (1915-1919). Avuând ca nas literar pe Gala Galaction, este prezent cu versuri în Cronica (26 decembrie 1915), unde va folosi pentru prima data pseudonimul de Perpessicius, care l-a consacrat în literatura romana și care insemna „cel tabac de fîntînă”, „cel coplesit de durere”. La intrarea Romaniei în razboi, a fost mobilizat și trimis, cu Regimentul 38 Infanterie, pe frontul din Dobrogea, unde participa efectiv la lupte.

În octombrie 1916 este grav ranit la mana dreapta și transportat la spitalul din Bossani, unde i se salveaza mana de la amputare integrala prin rezectia cotului. De acum înainte, Perpessicius avea sa scrie cu mana stanga. Întors la Bucuresti dupa terminarea razboiului, scoate, impreuna cu Dragoș Protopopescu, Scariță Struțeanu, Tudor Vlaicu etc., revista (eozepoic), între anii 1918 și 1919. Aici incepe sa publice ciclul de versuri izvoart din experienta razboiului și care va intra în 1926 în primul sau volum de poezii, "Flori de camp", în Dobrogea romanească în 1931.

<http://brailap bune.net>

EVENIMENTUL > CULTURA > OAMENII CETATII

< Inapoi
Constantin Coroiu, „Contexte”

Perpessicius și „oficiul critic” la microfon

FOTO

Mărime font

Săptămâna trecută îmi incheiam comentariul despre ediția critică a operei de cronicar literar la Radio a lui Perpessicius, primul și cel mai longeviv din istoria Radiodifuziunii Române, făcând referire la stilul și modul de a formula judecățile de valoare ale marelui cărturar. Valeriu Răpeanu, editorul publicisticii radiofonice a lui Perpessicius observă pe bună dreptate: „Modul de a scrie al criticului era cel mai potrivit pentru o cronică literară radiofonică mai ales în perioada de început a acestui gen deoarece frumusețea expunerii sporea atractivitatea, chema pe

Alte titluri din evenimentul > CULTURA > OAMENII CETATII

- Ionel Maftei, un an de la trecerea în lumea umbrelor
- Ion Creangă s-a stins din viață în noaptea de 31 decembrie
- Agronomul Ernest Merlescu
- Laurențiu Teodoreanu – inginer electromecanic
- Pictorul Neculai Popovici-Lespezi
- Geograful Ion Gugjuman
- Enciclopedistul Nicolae Iorga
- Scriitorul Constantin Stere
- Ana Conta-Kernbach, pedagog și publicist
- Medicul Gheorghe Rojniță
- Mihai Carp – profesor și publicist
- Filologul Grigore Botez
- Poetul Doru Ionescu
- Actorul Alfons Radvanschi
- Sculptorul Richard Hette
- Constantin P. Bogdan, matematician
- Chimistul Constantin H. Budeanu
- Folcloristul Pavel Delion
- Medicul Gheorghe T. Bădărau
- Istoricul Paul Nicorescu
- Scriitorul Samson Bodnărescu

<http://www.ziarulevenimentul.ro>

www.sursa.md - Biblioteca Online

biblioteca școlarăului

PERPSSICIUS

—
MENȚIUNI CRITICE

Altera
INTERNATIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

CUPRINS

Noii asupra ediției 2
Tablă cronologică 3

MENȚIUNI DE ISTORIOGRAFIE LITERARĂ ȘI FOLCLOR

LOCUL LUI DIMITRIE CANTEMIR ÎN LITERATURA ROMÂNĂ 11
LA CENTENARUL LUI ANTON PANN 29

EMINESCANA

PROZA LITERARĂ A LUI EMINESCU 64
EMINESCU ȘI TRATELUL 107
POSTUMBLE LUI EMINESCU 132
EMINESCU ȘI FOLCLORUL 140

ALECSANDRIANA

POEZIA LUI VASILE ALECSANDRI 170
ALECSANDRI ȘI LIMBA LITERARĂ 191
VASILE ALECSANDRI, DUPĂ 75 DE ANI 208

http://sursa.md/product_info

Joi, 13 Octombrie 2016 ACASĂ | TSC | CONFIDENȚIALITATE | NAVIGARE SIGURĂ | SCRIE BIOGRAFIE | CONTACT

Biography.name

Perpessicius (1891-1971)

Scriș de Ionut Vornicu on 18 Martie 2012. Posted in Scriitori din România

★★★★★ Rating 5.00/5 (1 Vote)

1891 La 21 octombrie, la Braila, s-a nascut criticul, istoricul si poetul roman Perpessicius (pseudonimul lui Dumitru Panaitescu). Fiul muncitorului Stefan Panaitescu si al Elisabetei (nascuta Daraban).

1898-1902 Urmeaza scoala primara.

1902-1910 Urmeaza Liceul "Nicolae Balcescu" in orasul natal (bacalaureat, 1910). Debutaaza cu poezia "Reminiscenta", sub pseudonimul D. Pandara, in revista "Versuri si proza" a lui I. M. Rascu si cu schita "Omida".

1911 "Din lumea celor care se tarasc", sub pseudonimul Victor Pribeagu, in revista "Flori de camp" din Braila.

1914 Licentiat in filologie romana si romanaica al Universitatii din Bucuresti.

1915 Semneaza prima oara cu pseudonimul Perpessicius in revista "Cronica".

1915-1919 Functionar la Biblioteca Academiei Romane.

1916 La intrarea Romaniei in prima conflagratie, pleaca pe frontul dobrogean si este grav ranit, ramanand pentru toata viata infirm.

1925 Editeaza "Repertoriu critic". Admirabil cunosctor al spatiilor liricii moderne, intocmeste impreuna cu I. Pillat volumul I din "Antologia poetilor de azi", volumul II

Nume

Email

Abonare

Merităm un LIKE?

Biography.name

<http://www.ro.biography.name/>

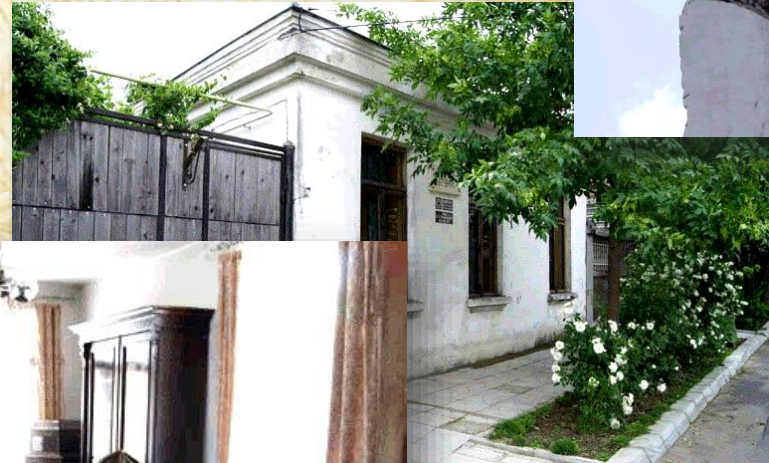
CASA MEMORIALĂ PERPESSICIUS

<http://casememoriale.ro>

Casa Memorială D.P. Perpessicius

share

Locație : Brăila, Județul Brăila

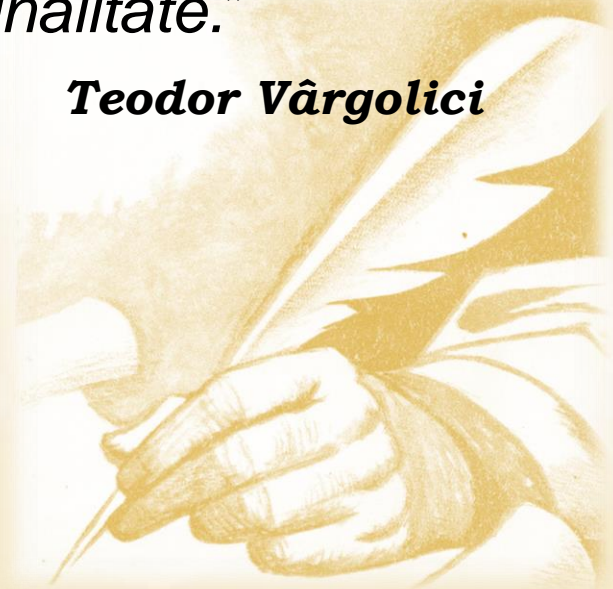
Vechea casă a familiei Ștefan și Ecaterina Panaitescu a fost construită în anul 1880. Aici s-a născut (la 21 octombrie 1891) și a locuit până la vârsta de 19 de ani, (toamna lui 1910, când devine student la Facultatea de Litere a Universității din București) Dumitru S. Panaitescu, care ulterior adăuga ulterior pseudonimul Perpessicius.

D. Panaitescu Perpessicius va mai locui în casa părintească până în septembrie 1920 - vara lui 1921, perioadă în care a ocupat cursurile de Limba Română și Limba Franceză la Școala Normală din Brăila. După revenirea lui Perpessicius la Brăila sunt destul de puține lucruri rămase în casa părintească, care va continua să locuiască, până la trecerea în viață a lui Ștefan Panaitescu.

„În literatura română contemporană, **Perpessicius** se înscrie, indubitabil, pe unul din locurile de frunte, prezentând o prestigioasă și prodigioasă personalitate creatoare. Desfășurând o activitate complexă, a izbutit să se realizeze deplin pe multe din coordonatele ei esențiale, marcând în literatura română contemporană o prezență de distinctă și distinsă originalitate.”

Teodor Vârgolici

BIBLIOGRAFIE

1. BĂIEȘU, Radu. Un eveniment editorial : Manuscriptum. In: *Literatorul*. 2004, nr. 21-22, p. 20.
2. PERPESSICIUS. *Mențiuni critice*. Ch. : Litera, 1997. 336 p. ISBN 9975-904-55-6
3. POPA, Mircea. Un maestru al foiletonului critic : Centenar Perpesscius. In: *Steaua*. 1991, nr. 10, pp. 19-20.
4. ȘEULEANU, Ion. Robit de „farmecele” geniului popular. In: *Steaua*. 1991, nr. 10, pp. 24-25.
5. VÂRGOLICI, Teodor. Amintiri despre Perpesscius. In: *Viața românească*. 1991, nr. 10, pp. 113-116.
6. VÂRGOLICI, Teodor. *Perpesscius*. București : Ed. Eminescu, 1974. 273 p.

RESURSE ELECTRONICE

- [Colecțiile Bibliotecii Științifice USARB-http://tinread.usb.md:888/tinread/tinread.Jsp](http://tinread.usb.md:888/tinread/tinread.Jsp)
- http://81.180.66.9:1701/primo_library/libweb/action/search.do?mode=Basic&vid=373SUO_V1&tab=usarb&
- <http://www.atorii.com/scriitori/perpessicius/>
- http://www.romlit.ro/jurnalul_lui_perpessicius
- <http://www.braila.djc.ro/Documente>
- <http://brilapebune.net/d-p-perpessicius>
- <http://www.ziarulevenimentul.ro>
- [http://sursa.md/product_info.](http://sursa.md/product_info)
- <http://www.ro.biography.name/scriitori>
- <http://www.poezie.ro/index.php/essay/14035488/index.html>
- <http://www.muzeulbrailei.ro/index.php?pn=2&idn=244151>
- <http://cerculpoetilor.net/Perpessicius.html>
- <http://jurnaluldedrajna.ro/dimitrie-s-panaitescu-perpessicius>

Realizat:

Marina MAGHER,

șef oficiu,

Serviciul Comunicarea colecțiilor

Gherda PALII,

bibliotecar,

Centru Informatizare și activitate în rețea

Coordonator:

Valentina TOPALO,

șef Centru Manifestări Info-Bibliotecare

2016